

**დამოუკიდებელი ინსპექტორის
გ ა და წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა**

ქ. თბილისი

2021 წლის 18 ივნისი

**დისციპლინური საქმე №49/21
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების ნაწილობრივ შეწყვეტის შესახებ**

--- 2021 წლის 13 მაისის №-- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 18 მაისის 186/49-03 წერილით მოსამართლე --- ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ ინფორმაცია.

1. საჩივრის ავტორის მიერ მითითებული ფაქტები:

1.1. საჩივრის ავტორის განმარტებით, მოსამართლემ მიიღო უკანონო და უსამართლო გადაწყვეტილება. ამასთან, საჩივრის ავტორი ითხოვს მეთვალყურეობა გაეწიოს მის განცხადებას გამოტანილი გადაწყვეტილების აღსრულების წესის შეცვლის და დამატებითი გადაწყვეტილების გამოტანის თაობაზე; ასევე, მოსამართლის მიერ გადაწყვეტილების მიღებამდე საკასაციო სასამართლომ იმსჯელოს და გამოიტანოს დამატებითი გადაწყვეტილება მის მიერ სახელმწიფო ბაჟის სახით ზედმეტად გადახდილი -- ლარის სახელმწიფო ბიუჯეტიდან მისთვის დაბრუნებაზე.

1.2. საჩივრის ავტორის განცხადებით, მოსამართლემ გააჭიანურა საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხის გადაწყვეტა და არსებითი განხილვა, რის გამოც აუქციონის წესით გასხვისდა --- ერთადერთი უძრავი ნივთი და აღარ დარჩა ქონება საიდანაც მოხდება -- სასამართლოს 2019 წლის 20 დეკემბრის გადაწყვეტილებით დაკისრებული -- აშშ დოლარის გადახდევინება. საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლე იყო მიკერძოებული, მოახდინა მისი დისკრიმინაცია, არ მიიღო მხედველობაში მისგან მიღებული ინფორმაცია, რომ --- აკრძალვად დადებული საკუთრება გადიოდა აუქციონზე და პროცესის დროულად დაუსრულებლობის შემთხვევაში მიადგებოდა გამოუსწორებელი ზარალი.

2. საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. 2018 წლის 10 მაისს --- სარჩელით მიმართა --- სასამართლოს, მოპასუხე --- მიმართ თანხის დაკისრების მოთხოვნით.

--- შეგებებული სარჩელი წარადგინა სასამართლოში --- მიმართ ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნით.

სასამართლო სხდომები გაიმართა 23.01.2019; 15.03.2019; 29.05.2019; 12.07.2019; 20.09.2019; 22.11.2019; 02.12.2019; 20.12.2019 წწ პერიოდებში.

2019 წლის 20 დეკემბრის გადაწყვეტილებით -- -- სასარჩელო მოთხოვნა -- ლარის -- -- დაკისრების შესახებ არ დაკმაყოფილდა; -- -- სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ: -- -- საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება გამოთავისუფლდა -- -- მფლობელობიდან და უძრავი ქონება გამოთავისუფლებულ მდგომარეობაში გადაეცა მესაკუთრეს -- --; დაეკისრა -- -- -- -- სასარგებლოდ -- ლარის გადახდა; -- -- დაეკისრა -- -- სასარგებლოდ 2019 წლის 6 ივლისიდან ბინით სარგებლობისათვის ყოველთვიურად -- აშშ დოლარის გადახდა ბინის გამოთავისუფლებამდე.

2.2. 2019 წლის 20 დეკემბრის გადაწყვეტილებაზე სააპელაციო საჩივარი წარადგინა სასამართლოში -- --. სააპელაციო სასამართლოს 2020 წლის 14 ივლისის განჩინებით -- -- სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, უცვლელი დარჩა -- სასამართლოს 2019 წლის 20 დეკემბრის გადაწყვეტილება.

2.3. 2020 წლის 31 აგვისტოს -- -- საკასაციო საჩივარი წარადგინა სასამართლოში.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2020 წლის 5 ოქტომბრის განჩინებით -- -- წარმომადგენლების შუამდგომლობა სახელმწიფო ბაჟის გადახდის გადავადების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა. 2020 წლის 16 ოქტომბერს კასატორის წარმომადგენელმა შუამდგომლობით მიმართა სასამართლოს და მოითხოვა სახელმწიფო ბაჟის გადახდის გადავადება 20 დღით. 2020 წლის 9 ნოემბრის განჩინებით კასატორის წარმომადგენლის შუამდგომლობა საპროცესო ვადის გაგრძელების თაობაზე ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა; დაევალა განჩინების ასლის ჩაბარებიდან 10 დღის ვადაში სახელმწიფო ბაჟის გადახდის დამადასტურებელი ქვითრის წარდგენა სასამართლოში.

2020 წლის 3 ნოემბერს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს და ინფორმაციის მიწოდება მოითხოვა, რომ მასა და კასატორს შორის მიმდინარეობს საჩივრის განხილვა და გადაწყვეტილება მიღებული არაა. 2020 წლის 4 ნოემბერს სასამართლოდან გაიცა აღნიშნული ცნობა.

2020 წლის 19 ნოემბერს კასატორის წარმომადგენელმა შუამდგომლობით მიმართა სასამართლოს და წარადგინა სახელმწიფო ბაჟს გადახდის დამადასტურებელი ქვითარი -- ლარი, ხოლო მეორე ნაწილში მოითხოვა -- აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარში გადავადებულ იქნეს საქმეზე შემაჯამებელი გადაწყვეტილების მიღებამდე.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2020 წლის 30 ნოემბრის განჩინებით შუამდგომლობა -- აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარის გადავადების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა; საკასაციო საჩივარი -- -- სასარგებლოდ 2019 წლის 6 ივლისიდან უძრავი ქონების დაბრუნებამდე ყოველთვიურად -- აშშ დოლარის დაკისრებაზე უარის თქმის მოთხოვნის ნაწილში დარჩა განუხილველად, ხოლო დანარჩენი მოთხოვნის სანილში მიღებულ იქნა წარმოებაში დასაშვებობის შესამოწმებლად.

2021 წლის 8 აპრილის განჩინებით საკასაციო საჩივარი მიჩნეულ იქნა დასაშვებად. 2021 წლის 23 აპრილის გადაწყვეტილებით -- -- საკასაციო საჩივარი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა; სააპელაციო სასამართლოს 2020 წლის 14 ივლისის განჩინების ნაწილობრივ შეცვლით მიღებულ იქნა ახალი გადაწყვეტილება; -- -- შეგებებული სარჩელი -- ლარის -- -- დაკისრების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა; -- -- -- -- სასარგებლოდ დაეკისრა -- აშშ დოლარის გადახდა; -- -- -- -- სასარგებლოდ დაეკისრა -- ლარის გადახდა; დანარჩენ ნაწილში გასაჩივრებული განჩინება დარჩა უცვლელად.

2021 წლის 28 აპრილს სასამართლოდან გაიცა სააღსრულებო ფურცელი.

2021 წლის 13 მაისს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს გამოტანილი გადაწყვეტილების აღსრულების წესის შეცვლის და დამატებითი გადაწყვეტილების გამოტანის თაობაზე. 2021 წლის 17

მაისის განჩინებით -- -- განცხადება გადაწყვეტილების აღსრულების წესის შეცვლის და დამატებითი გადაწყვეტილების გამოტანის თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

3. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნას მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული.

ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, მართლმსაჯულებას ახორციელებენ სასამართლოები; 62-ე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად კი მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების გადასინჯვის და შეცვლის უფლებამოსილება ზემდგომი ინსტანციის სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს. დამატებით, საქართველოს კონსტიტუციის 63-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლე ემორჩილება მხოლოდ კონსტიტუციას და კანონს და არავის აქვს უფლება მოსთხოვოს მოსამართლეს ანგარიში კონკრეტულ საქმეზე.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელია. მოსამართლე ფაქტობრივ გარემოებებს აფასებს და გადაწყვეტილებებს იღებს მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებისა და ნორმების, სხვა კანონების შესაბამისად და თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე.

სასამართლოს დამოუკიდებლობის მოთხოვნიდან გამომდინარე, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო ადგენს, რომ „მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ შეიძლება იყოს გადასინჯვის საგანი, გარდა გასაჩივრების ტრადიციული პროცედურისა“ (ალექსანდრე ვოლკოვი უკრაინის წინააღმდეგ §80). დისციპლინური სამართალწარმოების ჭრილში, დამოუკიდებელი ინსპექტორი ვერ იმსჯელებს მოსამართლის მიერ მიღებული განჩინება/გადაწყვეტილების კანონიერებაზე, ვინაიდან დამოუკიდებელი ინსპექტორის სამსახური არ წარმოადგენს სასამართლოს ზემდგომ ინსტანციას, რომელსაც შეუძლია გააუქმოს/შეცვალოს გადაწყვეტილება.

აღნიშნული პრინციპების დასაცავად, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტი ადგენს, რომ დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატამ 2016 წლის 21 ივლისის №დს-შ/9-16 გადაწყვეტილებაში განმარტავს, რომ „კანონიერების პრინციპი კანონის უზენაესობას ეფუძნება. ეს კონსტიტუციური პრინციპია, რომლის თანახმად, არავის არ აქვს უფლება კანონმდებლობის მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე ქმედება.“

მოცემულ შემთხვევაში კანონიერებაზე ზედამხედველობის აკრძალვა გულისხმობს მოსამართლის მიერ კანონის განმარტების, მტკიცებულებების შეფასების და ფაქტობრივი და სამართლებრივი დასკვნების შეფასებას. აღნიშნული ფართო გაგებით, ჰიპოთეტურად, კონკრეტული დისციპლინური გადაცდომის სახისა და ელემენტების გათვალისწინებით, შეიძლება მოიცავდეს მოსამართლის მიერ მიღებული აქტების შესწავლასაც. თავისმხრივ იმის შემოწმება, ხომ არ ჩაიდინა მოსამართლემ დისციპლინური გადაცდომა წარმოადგენს მოსამართლის ქმედების კანონიერების შემოწმებას. თუმცა, საჩივარში მითითებული გარემოება, რომელიც შეეხება მოსამართლის მიერ გამოტანილი გადაწყვეტილებების გადასინჯვას, სცილდება დამოუკიდებელი ინსპექტორის უფლებამოსილებას.

კანონით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნების არარსებობისას, დამოუკიდებელი ინსპექტორი არ არის უფლებამოსილი შეაფასოს მოსამართლის მიერ გამოტანილი გადაწყვეტილებების /განხორციელებული ქმედებების კანონიერება, რადგან არ წარმოადგენს მართლმსაჯულების განმახორციელებელ ორგანოს. მოსამართლის მიერ გამოტანილი გადაწყვეტილების გადასინჯვის უფლებამოსილება აქვს მხოლოდ ზემდგომი ინსტანციის სასამართლოს კანონით დადგენილი წესით. ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, კანონიერების შემოწმების მიზნით დისციპლინური სამართალწარმოების განხორციელება შეუძლებელია.

ასევე აღსანიშნავია, რომ სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 411-ე მუხლის თანახმად საკასაციო სასამართლო თვითონ მიიღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე, თუ არ არსებობს ამ კოდექსის 412-ე მუხლით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების გაუქმებისა და საქმის სააპელაციო სასამართლოში ხელახლა განსახილველად დაბრუნების საფუძველი.

შესაბამისად, საჩივარში მითითებული გარემოებები, რომელიც შეეხება მოსამართლის მიერ შინაგანი რწმენის საფუძველზე, მტკიცებულებათა შეფასების შედეგად გამოტანილი გადაწყვეტილებისა თუ განხორციელებული ქმედების შემოწმებას, ზედამხედველობის გაწევას, ან დავალდებულებას არ შეიძლება განხილულ იქნეს დისციპლინურ გადაცდომად.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, დამოუკიდებელი ინსპექტორი იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ საჩივარი ეხება მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დამოუკიდებელმა ინსპექტორმა იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტით, 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. შეწყდეს -- -- საჩივრის საფუძველზე მიმდინარე დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლე -- -- მიმართ, მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების კანონიერების შემოწმების ნაწილში.
2. გაგრძელდეს №49/21 დისციპლინურ საქმეზე დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლე -- -- მიმართ, დისციპლინური გადაცდომის სხვა ფაქტების შესწავლის ნაწილში.

ზურაბ აზნაურაშვილი
დამოუკიდებელი ინსპექტორი